

בעוד העובדים מביטים בתדהמה כיצד הולך ונשחק שכרם, דואגים העסקנים בוועד הפועל לניסאותיהם

תרגילי הקיסר

ישראל שבועה השביתות לא הבינו מה קרה במשק בשבועיים האחרונים, מי שובת ולמה. מאז שיבת המשלה המרתונית, נרמה שהכל שובתים, כל הזמן.

אבל מי שבדק מקרוב מה מתחולל, רואה מייד שגם באיחור יש סדר. הסיבה לגל הנוכחי מאבקים פר-סונאליים על איזו כמה תפקידים ושתי ועידות שיתקיימו בסוף השנה — ועידת ההסתדרות, שתיערך בחור-דש נובמבר וועידת מיפלתגה העבודה, שתתקיים בחודש דצמבר.

מה הקשר? בין הרברים יש קשר. תוצאות הבחירות למועצת ההסתדרות, בחורש מאי האחרון, קבעו במפורש כי ינהיג את ההסתדרות בארבע השנים הבאות. אך הן לא קבעו דבר לגבי מי שהמוכ"ל ישראל קיסר ימצא לנכון להושיב לצידו. חוסר-ודאות זה ימשך עד לקיום הוועידה ואחריהן עד לבחירת הוועדה המרכזת. חלק מחברי הוועדה המרכזת, המכהנים שתי תקופות כהונה רצופות, יצטרפו לרדג על מיכשול 60 אחוזי-תמיכה במרכז מיפלתגה העבודה ואחר-כך גם לקוות שקיסר יאות לשבץ אותם שוב. זוהי תיקוה בלבד ולא ביטחון, כי קיסר כבר מכריו מזה כמה חודשים כי יש משהו לא תקין בנהוג שהוכיח ב־60 האחוז הופכת אוטומטית לתעודת-כניסה לוועדה המרכזת.

לכאורה אפשר לטעון שקיסר צודק, כי הרי הוא הבטיח ריענוני השורות והכנסת דם חדש למערכת. אך אם כך, איך אפשר להסביר את העובדה שהאיש שקיסר הטיל עליו להכין את הוועידה, אינו אלא גיבור ההסתדרות הקשיש, נתן אלמולינו, בעלה של שושנה ארבל-אלמולינו — שכבר הוכן לו תפקיד פרישה מתאים: ראש המכון הקהילתי-רעבי בבית-ברל?

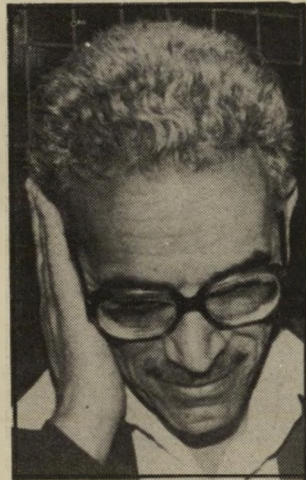
בעיה הפוכה יש לגידעו בכך ישראל, שהו הסתדרותי ותיק. אין כל ביטחון שקו ישיג 60 אחוזי-תמיכה במרכז העבודה, ויש לו השתתף אוי מוטעית, שסררחנו בעיני קיסר. זוהי הרגשה בלבד, שכן קיסר אינו משתף איש במחשבותיו.

כך מוטל על כן-ישראל אשר בני-גוד אלמולינו טרם הגיע לגיל פרישה, לנהל את פעילות המטה ההסתדרותי למען פועלי אתא. בכל מהלך הקריירה שלו, לא השתתף כן-ישראל הסולידרי בהפגנה וועמת, אך לפני זמן קצר ראו אותו צופי-הטל-וויזיה בלישכת שרה-אוצר בקריה בתל-אביב, כשהוא צר על רלתו של השר, ביחד עם הפועלים, ומשנית את עוברת-המישר.

היעדן החדש מחייב את כל העסקנים בוועד הפועל בניחושים אם קרנם עלתה או ירדה. הניחושים, ההשערות וההחלטות המבוטאות הגיעו למימדים מגוחכים. חברים בוועדה המרכזת נוהרים לפגישות פרטיות עם קיסר, שבהן הם מבקשים לברר את נכונות השמועות בקשר אליהם. ההמתנה הזאת עד החורף תגרום לכך-מה התקפילב בנינין הוועידה הפועל, אמר השבוע עסקן משופשף להעולם הזה.

הטעות של ירוחם משל

במקום השני ברשימת המערך בבחירות האחרונות הוצבה מאשה לובלסקי, מוכ"ל נעמ"ת. לובלסקי האמינה בוודאי, בסתר ליבה, שמש' 2 ברשימה יהיה גם מס' 2 במקדידה-הכוח

מזכ"ל קיסר לא רוצה מס' 2

בהסתדרות. והיתה לה סיבה טובה להאמין בכך. בבחירות שנעמתה היא השיגה הישג אישי מרשים. וביום שבו נודעו התוצאות, אמר מי שאמר, כי היא עשתה כבר את צעדה הראשון והמכריע לקראת חברות בכנסת הבאה. אבל אשליית לחוד ומציאות לחור. לובלסקי לא זכתה להיות מס' 2 בהסתדרות. היא נדחקה הצידה, על-ידי קיסר עצמו, שנשבע כי לעולם לא יהיה לו ממלא-מקום. אילו ירוחם משל לא היה עושה טעות וממנה אותי כממלא-מקומו, לעולם לא הייתי נבחר למזכ"ל. כך אמר לפני כמה חודשים בשיחת פרטיות, והסביר, כי אסור לו למנות לעצמו ממלא-מקום, אם אינו רוצה שמישהו ינשוף בעורפו.

ראש האגף לתרבות וחינוך בוועד הפועל נחום פסה, איש קיבוץ ברור-חיל, הוא קורבן נוסף לחוסר-הודאות השורר בין ראשי-ההסתדרות. אחרי מינויו של קיסר הוא הוכר כממלא-מקום ודא. אחרי-כך ירד מניונו, כגלל סיבה אופיינית: מיהו שמע כחצי אוזן, שמישהו אחר שמע כרבע אוזן, שיתכן שקיסר התבטא על פסה בצורה לא-מהמיתה. במשך חודשים הסתובב האיש כשהוא סובל ממרה שחורה. טיול מישפחתי ממושך, שערך למחוזות-ילדותו בכרזאיל, התפרש אצל חבריו כפרישתו הסופית ממוקדי-הכוח.

האמת היא שפסה, המסיים שתי תקופות כהונה, חייב לחזור למשק, אלא אם כן יקבל ג'וב מישקי-בוס-תדרות — כלומר, בחברת-העובדים.

יורם אוברקוביץ רוצה ג'וב ספורטיבי

לא מכבר נרמו שהוא הגיע להסכם מיוחד עם הקיבוץ המאוחד, שיאפשר לו לישאר תקופה נוספת בתפקידו הנוכחי.

אבל השבוע היה נרמה שקיסר שוב מחייך אליו. הוא מינה אותו לתפקיד מנהל מטה-ההסתדרות של ההסתדרות, במאבקה נגד הממשלה. זהו תפקיד כפוי טובה לחלוטין — כי פסה ייצטרך להיאבק עם שימעון פרס.

חיים הכרפלר, גם הוא עסקן ותיק, היה בטוח כי יזכה בתפקיד סגן המזכ"ל. גם הוא לא זכה במינוי המיוחל. הכרפלר עמוס העיסוקים

במדינה

וכהנה פרשנויות.

הרחק מבתסדה, שליך וושינגטון, מתאושש גם הר"ר יוסף בורג מניתוח במעיים. אלא שאצלו אין ההתאוששות מלווה בהכרזות דרמטיות.

כך, בשקט, כמעט בצינעה, שכב הר"ר בורג מזה שלושה שבועות במחלקה הכירורגית של בית-החולים שמערי-צדק, עד ששחרר, השבוע.

מדווחת שרה ליבוביץ: כיום השבת, לפני 20 יום, נותח הר"ר במעיו.

הודעת בית-החולים אומרת כי בי-מעיו של השר לענייני-הדתות התפוצץ עורק, רבר שהצריך ניתוח דחוף. זה זמן-מה סובל הר"ר בורג מפוליפיס במעיים. סובלו הרישמיים של בית-החולים מכחישים כל קשר בין הפת-ליפיים לבין הניתוח.

כיום הראשון בבוקר, היום ה-17 לאישפוח, כשעזבו הרופאים את חדרו, ביקש הר"ר בורג כי ישאירו את דלת החדר פתוחה.

קומה שמונה. חדר מס' 26. כפינת-החדר מיטה, וסביבה שלושה כיסאות. על האחד מוערמים עיתוני-השבת. האחרים מיותרים. וזי-פרחים קטנטן

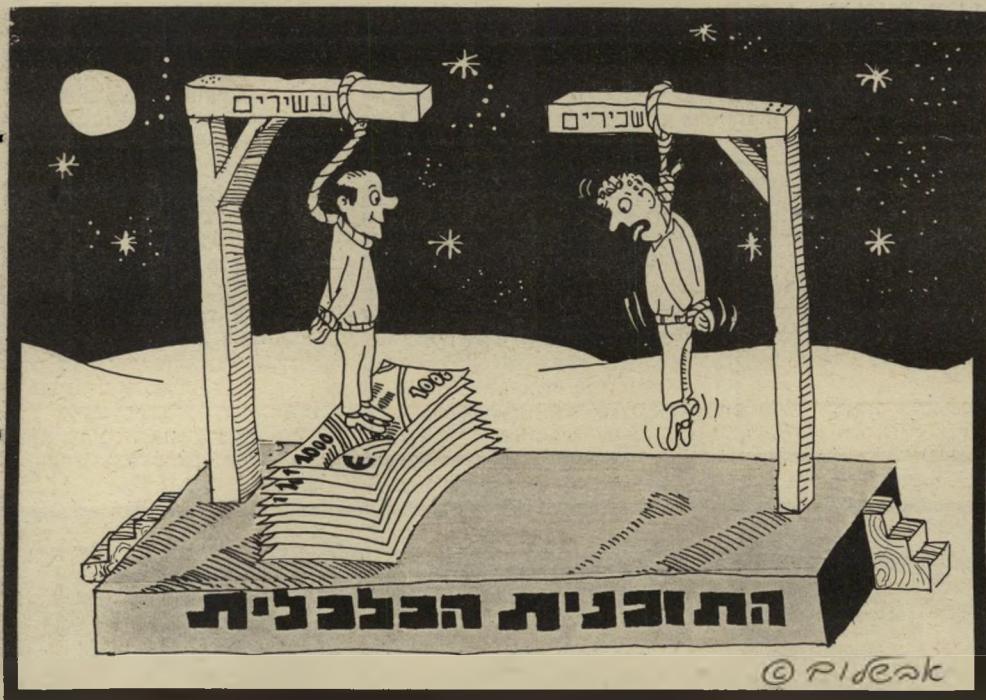
(המשך מעמוד 6)

עומדים עסקני המיפלטות אשר יזמו את התוכנית, לא תילחם בה רציניות (ראה עמוד 10).

ואכן, המילחמה היתה בעיקר באמ"צעות סיסמות. אך ראשי ההסתדרות נז"הרו מאוד שלא להפריז בסיסמות אלה. כך הכחישה השבוע צמרת ההסתדרות מכל וכל ידיעה, כאילו היא תובעת להטיל מס על הרכוש. היא לא ררשה זאת. היא רק רצתה להקטין במיקצת את השחיקה שתחול בשכר העובדים — שחיקה שתמחוק כמכה אחת עשר שנים מהישיג העובדים, ותוריד את רמת-המחיה ב־25% עד 40 אחוזים. איש לא ידע בדיוק בכמה.

שתיקה רועמת. חוסר-הרציניות של המאבק של ראשי ההסתדרות בלטה בעובדה יסודית: ההסתדרות לא הציעה תוכנית נגדית. למרות הבידורים, היא קיבלה למעשה את התוכנית הממשל-תית, וביקשה רק להכניס בה כמה שינויים — הוצאת העיונים.

כל ברדעת הבין השבוע כי יש רק דרך אחת להפחית את שחיקת השכר — צימצום תקציב-הביטחון הענקי. ההסתדרות לא דרשה זאת. להיפר:

מה אתה מתלונן, שינו תלויים ביחד!

על השולחן, הסמוך למיטה, הוא אות-החמימות היחיד בחדר. השר בורג, מכוסה עד צוואר בשמיכת בית-החולים, חיוור פנים וזרועות, עיניים לא-ממושקות, הביט בי בתמיהה. "ומי את?"

מהעולם הזה? הר"ר בורג מנפנף באצבעו. דומה שהוא רוצה לכעוס ואינו יכול, אם מחמת חולשה, אם מחמת סיפוקי-מה שהנה, התיקשורת ככל זאת לא נטשה אותו.

"privacy, גברת, privacy!" הוא אומר ומנפנף (בעברית: פרטיות, גברת פרטיות!).

ופיתאום: "מי הרשה לך להיכנס?" "הדלת היתה פתוחה."

הר"ר בורג: "כן, אבל זה בגלל האוויר. שייכנס קצת אוויר לחדר!" ושוב "privacy! privacy! אני לא מוכן לדבר. לא מוכן להגיד כלום."

בחוק, סמוך לדלת, מתווכחות בניניהן שלוש פירחיות-אחיות. הוא כאן. זה הוא. בורג, אומרת האחת בלחשיה. אז ניכנס עכשיו עם העגלה?"

שואלת אחת. "לא, אחרי-כך, עונה לה חברתה. "לא, עכשיו" מתעקשת הראשונה.

יכוח דומה מתנהל כמעט באותה השעה בין חברי-יריביו של הר"ר בורג: יפרוש עכשיו, מייד כשייצא מבית-החולים, או אחרי-כך, מתי-שהוא בעי-תיד?

כאשר גאו השבוע בכל רחבי הארץ התביעות לצימצום התקציב הביטחוני, שאיחרו יונים וניצים, אנשי שמאל וימין, כלכלנים ואישי-ציבור מכל הסוגים — התעטפה ההסתדרות בשתיקה רועמת.

קבע השבוע הרמטכ"ל, משה (מוישה וחצי) לוי, המגן בחירוף-נפש על תקציב-הביטחון הקיים: "לא הפרו עלים ולא ראשי ההסתדרות ררשו לצמצם את תקציב-הביטחון!" הרמטכ"ל ייחס זאת לחושים הבריאים של הפועלים."

אפשר היה למצוא לתופעה מוזרה זו גם הסברים אחרים. למשל: שטיפת-המוח שערכה מערכת-הביטחון השבוע בכל כליה-התיקשורת, באמצעות קצינים ואזרחים, כדי לשכנע את הציבור שצימצום התקציב ימיט אסון ביטחוני על המדינה. מכיוון שההסתדרות שת-קה, הצליחה מערכה זו בקרב חבריה.

מיפלטות בורג רוצה בפרטיות

הניתוח של בורג דומה לניתוח של רגן, אך עליו לא דווח

לנשיא רונלד רגן, המתאושש מניתוח במעיו, העניקה התיקשורת את כל מה שהיא יכולה לתת: כותרות ראשיות בעיתונים, ידיעות בהולות בראש מהדורות-החדשות, ועוד כהנה